

- 1 వ శాసన శ్లోకములు -

శా॥ శ్రీకిష్కాముపురిన్ పొన్నడుకునం । నేవ్యండు నార్యాళిచే
 లోకఖ్యాతి సమన్వితములు భా । లోకుండు శ్రీపుత్ర
 ద్రాకారాంగ సముండు శిష్కులశీ । రాంభోనిధి దీప్తుడై
 రాకేందుండన బచ్చెశోడశకళి నామాఖ్యనాయుండిలన్॥

క॥ అతని సత్వత్రిండు పృ । ఖ్యాతి సమన్వితండు ఘనుడ ।
 గణుడు సుగుణ । వేతుడు సత్యసమేతుడు । సీతారా
 మయ్యనాయు । చెలువొందెభువిన్॥

సీ॥ అతని సత్కార్యంబు । లలవిగావునుతించి
 బలుక నెవ్వరికైన । బడవు నోట
 బీజసాధులకోరి । బిలిచి సత్కరణుడై
 చిత్తముల్బాంగమే । ప్లేసిబనుపు
 దేవాలయంబుల్ని । ధిలవకాటంగని గట్టి
 బక్తుడై యాదేవు । భజన జేయు
 ఉత్తమ గుణశీలు । డొదివిగాయకులాది
 కవుల విద్వాంవుల । గౌరవించు॥

గీ॥ అతిధి యభ్యాగతులకెల్ల । ననుదినంబు
 పోషకుండయి సత్కీర్తి । బొందుచున్న
 యమలశిష్కు సీతారామ । యాఖ్యనాయు
 డనఘు డతిధీరుడెందైన । నతుల గుణుడు॥

సీ॥ కమలా నిలయమైన । గంజాముడిప్రభు
 సరసన్న పేట తా । తాయలొక

తాలూక యదోయత । వర్ధినున్న కిల్లాము
 గ్రామాధికారిసు । జ్ఞానమూర్తి
 అమల సద్గుణ యతుడు । డచ్చమాంబ సుడుండు
 సుమసాయ కసమాన । సుందరుండు
 గానమున్ సాహిత్య । కవితాది విద్యల
 స్సారాంశము లెరుంగు । చదురుఁ డతఁడు॥

ఆ॥ శిష్టవంశజుంజ । శిరులసంపన్నుండు
 నార్యవత్సలుండు । సతిఘనుండు
 ధర్మవిదుండు నీ । తారామనాయుండు
 భక్తితత్పరుండు । పావనుండు

సీ॥ మితిలేక వరులకు । స్మేలు జేయుటగాని
 చేసి తిననిగొప్ప । జెప్పకొనదు
 భక్తిచే కైవల్య । పదవి వెదకుటగాని
 జ్ఞానవర్తనటంచు । గర్వపడఁడు
 సిరులు హెచ్చినఁ దైవ । సేవజేయుటగాని
 విత్తముంగని విష్ణు । వీగబోఁడు
 కందర్పు నెదిరించు । సుందరుండేగాని
 పరవధూ కాంక్షకై । భ్రమతపడఁడు॥

గీ॥ యిన్నియుత్తమ సుగుణంబు । లిమిడియుండి
 పుడమినద్వేలమ కులమలదుఁ । బుట్టియున్న
 ధీయుతుండు నీతారామ । నాయుసాటి
 మనుజుఁడేడింక నీలోక । మందఁమేటి॥

సీ॥ ధరకర్ణుడడిగినం । దానమిచ్చెనుగాని
 గొంకక నీతండు । కోరియిచ్చు
 సత్యభాషకు హరి । శృంధుఁ డేమోగాని
 యితనాడి తప్పట । కిష్టపడడు
 నలసార్వజ్ఞాముడే । నాటిశాంతుఁడొగాని
 యితని శాంతమునకెం । దీడులేదు
 గుణవంతుడటదేవఁ । గురుఁడదేమోగాని
 యితని సద్గుణమిప్పుఁ । డిలనులేదు॥

గీ॥ దానమును సత్యసుగుణశాం । తములవలన
 ఘనతనొందియు కిల్లాము । గామమందు
 ధాముడగు నీతారామ । నామనాయుఁ
 డనఘవర్తనుఁ డార్చుండు । నమితయశుఁడు॥

సీ॥ యిరుగు పొరుగులనున్న । యితర నాయులఁగాంచి
 మధ్యపానాదుల । స్మరుగబోడు
 కోటివేలధనంబుఁ । గూడివచ్చినను దు
 ర్వ్యసనాంశమన్ననా । వైపుజనఁడు
 లభికారిసని తుల్లి, । యన్యాయమొడిగట్టి
 దీనులంబట్టి భా । ధించబోడు
 బీదసత్కరణకై । మోహమొందునుగాని
 గసిరి పొమ్మను మనో । గర్విగాడు॥

ఆ॥ కలిమింటగలవాడు । ఘనుడు పేదలరేడు
 బుధజనుండిచ్చెడి । భువినిలేడు

తగుతగు శిమ్మ సీ తారామనాయుండు
 సుగుణాబ్ధియనగాఁవ సుంధరమున॥
 సీ॥ అడుగకన్మనుదీని యచ్చునకైకోరి
 ద్రవ్యమిచ్చిన యశో ధనుఁడితండు
 సదయుడై పిదపమా సకుటుంబ పరివార
 పోషకుండై న స త్పుణ్యుఁడేతడు
 తర్వాతమరియునా తలపెరింగియుగొన్ని
 ఒహుమతులిడిన స త్ప్రభువితండు
 నన్నొక్కరునిగాక సఖలప్రాణులనొక్క
 పగిదిఁభావించు సం భావుఁడేతడు॥

ఆ॥ శిమ్మవంశజుండు శేషుషీసింధుండుఁ
 పరమ భక్తుఁడుజగ త్ప్రకటండు
 తగుతగుండగును సీ తారామనాయుండు
 దాతయనంగ భూ తలమునందు॥

చ॥ అతిథి యనాథి సాధుజన యాచక కోవిదులాదివారి స
 మ్మతములెరింగియర్హముగఁమన్ననబ్రోచెడిదాతయంచుబ
 ల్లుతుకమునొంది గొబ్బునను కోరికతోఁజను దెంచిసర్వదా
 యితనికి పద్మలోచనుఁడయిఁపితముద్దయసేసిబ్రోవుత॥

మహారాజశ్రీ శిమ్మ సీతారామయ్య నాయుడుగారి
 “వంశావళి పద్యములు” సంపూర్ణము.

ఇట్లు వీరియాశీతుండగు
 “ధమరశింగి గురాచార్యకవి”

పద్య లోచన శతకము

ప్రారంభము.

ఉ॥ శ్రీరమణీమణీ విమల ! చిత్తసుధార సపాన భృంగశృంగ
గార సహస్రమార గుణ ! గణ్య భవాటవివీతినోత్పరి
స్థారమునీంద్ర ! భక్తముఖ ! సారసభాస్కర దైత్యదంతికం
తీరవరాజ గోపకుల ! డింభకసుస్ఫుట పద్మలోచనా॥ 1

ఉ॥ కాంచన చేలనీదు పద ! కంజములనృదిలోన నిల్పి పూ
రించెడి పల్కువేకుసుమ ! రీతిదలంచియు ననుబోచి ర
క్షించుమురారి సూరిజన ! నేవితదీనుడనయ్య నన్ను పే
క్షించుట బాడిగాదు సర ! నీరుహనాభిక॥ప॥ 2

చ॥ అతిమధురంబులౌ ఫలము ! లర్పణజేసి సుగంధలేపనా
మితముగ నిన్నలందిఘన ! మేచకగాత్రోతరింపవేడనా
బ్రతుకన నెంతనీచుడను ! పామరుడన్దయజూచి బ్రోవుమా
సతతముఁ నిన్ను వేడెదను ! సజ్జన పాలక॥ప॥ 3

ఉ॥ ఆయు పంచకావ్యము ! నానిపఠించుటఁ లేదు శాస్త్రము
లోక్తిక నేర్చలేదు యదు ! కుంజరసీపద చింతనామృతా
సారము నాదుహృత్కమల ! సంగడిగూడిగ నిత్వమబ్బెనే
ర్పారుటగాదు నిన్నిటులఁ ! బల్కుచువ్రాయుట॥ప॥ 4

చ॥ మతమున దోచినట్లుయొక ! మాటకుమాటిడిచంపకోత్పలాల్
శతకము మాలఁగూర్చికడు ! సంతన మొందగఁ పూజచేసి నీ
కుతుకనువైచి బ్రోవుమని ! కోరెదనోహరి నీకు తక్కునే
నితరులఁ వేడ నింకజగ ! దీశదయానిధి॥ప॥ 5

ఉ॥ శ్రీరమణీయమాధమరఁ । శింగివరాన్వయ బుచ్చిలింగకౌ
మారుండ విశ్వకర్మకుల । మందు జనించినవాడఁనేగురా
చారిసమాఖ్యుండస్తమవి । శాలపదంబుల కంకితంబుగాఁ
గారఁచియించ బూనితిని । గైకొని బోవుము॥ప॥ 6

చ॥ భవహరులైన పుణ్యులకుఁ । పండితవర్షులుఁ భక్తులైనమా
నవులకుఁ కాళిదాసకవి । నాయక పోతన భాస్కరాదిన
త్కవులకుఁనీకుఁమద్రచితఁ । కావ్యఫలంబుకు మ్మొక్తి మ్మొక్తుచున్
భువిని శిరంబు జేరనిడి । పూజలు జేసెడ॥ప॥ 7

ఉ॥ సుందరదూపనీహారాయలు । జూచి పదారగువేల గోపికల్
పొందునజేరి బోవుమని । బొబ్బలుబెట్టి నుతించివేడ వా
రందరుఁగాకఁ రుక్మిణియుఁ । రాధసుదంతియుఁమిత్రవిందనా
నందముతోడఁ బోచితివి । నందకుమారక॥ప॥ 8

చ॥ శివుండవటంచుఁ కొందరును । శ్రీహరిమూర్తివటంచుఁ
భువినిటు బల్కుచుండెదరు । బుద్ధినిజూడఁసురేశసీవుఁమా
నవులను మాయగల్పిలుల । నాడదలంచుట చేతఁగానికే
శవుండ శివుండవీవెమది । సందియమేటికి॥ప॥ 9

ఉ॥ సంగర భీమమానిసుర । సన్నత నామసుధాబ్ధిమామమా
తంగమనోభిరామ వర । దాయక గోపకులాబ్ధి సోమరూ
పాంగవిలాసకామ వర । పండితధామ మణీలలామ నా
కుంగతి నీదుప్రేమయదు । కుంజరబోవుము॥ప॥ 10

ఉ॥ కోరికవస్త్రముల్విడిచి । గోకులకాంతలు స్నానమాడగాఁ
వారికిఁ గానరాకతగు । వద్దను దాగియు కట్టుకోకల

నోచితనంబుజేసితిని । చోద్యమునీ కథలన్నివిన్ననా
నోరుననీ చరిత్రములు । నుద్వట శఖ్యము॥ప॥ 11

ఉ॥ మన్నుదిసంగఁ నిన్నుఁగని । మాతయశోదసహించలేకఁనిం
దిన్నగనుండ వేటికని । తీసుకముద్దిడి నీదునోటనే
మున్నదిజూపుమన్నఁ నగి । మూడుఁజగంబులఁజూపినావునీ
కన్నను ప్రోథలెవ్వరికఁ । గల్గుదురీభువి॥ప॥ 12

ఉ॥ పల్లవపాణులిండ్లఁజని । పాలుపెరుంగును వెన్నమిగడల్
యుల్లముదీరమెక్కిపయి । నున్నపయోఘృతభాండబంక్తికిం
జిల్లులువెట్టి యొక్కతెకు । చిక్కకఁ చిక్కులుబెట్టియిట్లువ్రే
పల్లెను సంచరించితివి । భక్తజనాచన॥ప॥ 13

ఉ॥ జూటరి నీకుమారుఁడిటు । జూడుము చేసెనటంచుఁగోపికా
బోటులనేకమందిటలఁ । బొబ్బలుఁ బెట్టగ నిన్నుదేవకీ
రోటనుగట్ట గట్టువడి । రోదన జేసితివీవు తల్లి మో
మాటము దప్పలేకనభి । మానము జూపుచు॥ప॥ 14

చ॥ కడువడి వేడ్కతోడఁజని । గజైలునందెలు ఘల్లుమ్రోయగ
న్నడుగున డిగ్గియిందునికి । మానుమటంచును జెప్పికాళియు
ప్పడగలపైని శాస్త్రమగు । పథ్థతిఁమిరకఁనృత్యమాచునీ
యడుగులఁ పూజజేసెదను । యాశీతవత్సల॥ప॥ 15

చ॥ ధరధరనీలదేహవర । దామునిభే చరసిద్ధసాధ్యకి
న్నర గరుఁడాది కింపురుష । నాగసురాసురమానవాదివా
నరులును నీకుక్కిందుగడ । నారదగీదవిలోల శౌరియా
ధరణిని నిన్నుఁ బోలదగు । దైవములేడిక॥ప॥ 16

ఉ॥ గోపనులేంద్రో గోపకుల ! కుట్టులఁ గూడియు గోగణంబుల
 నేవనరణ్య సీమజనఁ ! మెండగు వర్షము వజ్రినీపయిం
 గోపమనస్కుడై గురియఁ ! గోవులఁ గోవులఁగావగాగిరి
 గావుగఁకేల నెత్తితివిఁ ! కందుకమట్లుగ॥ప॥ 17

ఉ॥ క్యూరమతంపు కౌరవులు ! కృష్ణుడద్రాపతివస్త్రహీనముం
 గారచియించఁయాహగొనఁగాఁగనిమాసముమెల్లనీయక
 చీరకుఁ జీరనిచ్చితివి ! చిత్రము సీమహిమంబు లింకనా
 భారమునీదే మానినను బోచిన నియ్యెదె॥ప॥ 18

ఉ॥ ఓపరమేశ లోకముల ! నొక్కరచేతిని బంతులాడునీ
 కేవని చేతకాదన్మచు ! నెంచుదుఁనన్న దయారసంబుతో
 నేవగిదిందరింపుమని ! యెంచితివోగనజాలఁగాని నా
 పౌషిక నీవె నమ్మితిని ! భంజిత దానవ॥ప॥ 19

ఉ॥ యింత బలాధికుండవని ! యింతకుమున్నగు నీదుభక్తుల
 దంతివిభీషణుండు నల ! ద్రాపది కుంతి కుచేలుఁడాదిగాఁ
 వింతగఁ దెల్పగాఁ వినియుఁ ! వీనుల విందుగఁ సంతసించినా
 స్వాంతమునందునిన్న నుతిఁ ! సల్పగఁ బూనితి॥ప॥ 20

ఉ॥ దోసమటంచెరుంగకను ! దుష్కృతినైతినిగాన భక్తవి
 స్వాసకరోగి దుగ్మతిని ! వైద్యుడనాశముజేయురీతిఁగా
 దోసవినాశమున్నలిపి ! దుర్జన సంగడిగూడనీకనీ
 దాసులలోన నన్నొకనిఁ ! దండిదలంచుము॥ప॥ 21

చ॥ ధనమడుగంగఁ లేదు నిను ! దప్పికకై మొరపెట్టనీవునా
 మనమునజక్తియున్న బహుమానమునాకదెనంతెగాకయీ

ధనములఁ తల్లిదండ్రులును దారసుతాదులఁబంధువర్గముం
దనివిగలుంగజేయుదుర ! తండ్రిముఠాంతక॥ప॥ 22

ఉ॥ పెంచిన నీవెదుర్గతుల ! బెట్టిననీవె వరంబులిచ్చిపో
పించిననీవె లేకఁ నను ! శిక్షణ జేసిన నీవె బోచి ర
క్షించిననీవె యన్యులకుఁ ! జేయుట శఖ్యమదేనికిన్విచా
రించను నన్నునీదయఁత ! రింపగఁ జేయుము॥ప॥ 23

చ॥ బుధజన సామజాదిసుర , పూజితపాద స్వరూపమస్మదా
కదళిక నారికేళవర , కంటికి జున్నుఁ మిఠాయికన్నఁబల్
మధురమునీచరిత్ర నర , మాతృకడ నేనననెంత తండ్రినీ
కథలు గణింపఁ నెవ్వరికి , గల్గును శఖ్యము॥ప॥ 24

ఉ॥ కంటికి గానరావు గద , కష్టసుఖంబులు జెప్పుకొంటున్నై
కొంటెతనంబు జేసియట , కోనిరావికనుండుమయ్య నై
కుంతముజొచ్చి నీపదము , గూడుకయుండెద నెల్లవేళలం
గంటినటంచు సంతసము , గల్గమనంబున॥ప॥ 25

చ॥ కురులెగఁదువ్విచేతనొకఁకొంగుధరించియుఁచేరుమాలుయుం
దిరుమణి నొప్పదిద్ది బహు , దివ్యస్వరూపుడనంచుపోకిరీ
తిరుగులు దిగినీభజన , తీపునెరుంగకఁ మూఢమానవుల్
నరకము పొప్త మొందఁనిను , నమ్మిదలంచరు॥ప॥ 26

ఉ॥ కల్లునురంబుఁ ద్రావికను , గానకఁపాపులు చెల్లెలక్కలన్
తల్లుల నన్నదమ్ములను , దారణభాషలుబల్కి పొర్లుచు
నొల్లునెరుంగలేక భవ , మొందియుఁ దుర్గతికేగువారుని
న్నుల్లమునందుఁ యొక్కక్షణ , మోపికఁ గొల్వరు॥ప॥ 27

ఉ॥ వేకలనాడు కొంచునిరు • వేదల జూడక ముష్కరాళియి
స్తూకుకళావరాసుయిది • జోకరుజాకి మణేలయంచుచే
రూకలఁఖర్చుబోవుచును, రూఢి నెరుంగకఁగొట్టులాడుచున్
లోకులుకొందరిట్లు మది • లోనిను గొల్వరు॥ప॥ 28

ఉ॥ కామమదాంధు లల్పులును • కల్మషచిత్తులుఁబుద్ధిహీనులు
న్నేనుముదప్పనారలును, నీచులుఁకొంటెలుఁనిండు కుల్కహా
తామసబుద్ధులునెలులు • తస్కరెవర్తులుముష్కరాళియా
భూమిని పూజ్యులైరి సుర • పూజిత చిత్తము॥ప॥ 29

చ॥ మదమతుడైన చంచలతఁ • మానసకల్మషుడైనబారుడైన
సుదతులఁగొంచబోయినను • జూదరియై వెనువాదమాడినం
జదువరిగాకఁ పోయినను • సత్యధురీణతలేకపోయి నీ
పదభజనంబు చేయునెడ • పావనుడొగడ॥ప॥ 30

చ॥ కరుణవహించినన్నకని • కారము తోడుతఁబ్రోవకున్న నే
తరిని తరింతుఁ చక్రిధర • తాపసవర్తి నగ్నవేదినా
నరుడనుమూఢచిత్తుడను • నాతరమానుతి సేయనిన్ను వే
శిరముల శేషుడైననుతి • సేయగజాలునె॥ప॥ 31

చ॥ సుజనజనావనావీనుము • సూర్యసుతుండఁ సనఖ్యమొందసా
మజభటఁఘోటకాలబహు • మానమొసంగగఁచక్రవర్తినా
కుజనుడఁకృతచిత్తుడను • కోపమనస్కాడనైన నాకునీ
భజనముకన్న వేరయిన • భాగ్యములేవిక॥ప॥ 32

చ॥ కఫమును వాతపిత్తములు • గ్రమ్ముకవచ్చిన వేళలన్మనో
చపలతగల్గి నీభజన • నల్పుట దోచునో దోచదోగదా

తపసులఁ రక్షనీకిపుడెఁ • దండముదండముఁ దండమయ్యనీ
కృపనుదలంచి బోవునను • కీర్తివిశాలక॥ప॥ 33

చ॥ మరణ సమీపమందునిను • మానసమందిడనీక రోగము
ల్బరుపునుజెందజేయుఁమతి • మంతునకై ననుఁగాకకాలకిం
కరులికరమ్మరమ్మనుఁచుఁ • గాఢకుతారముదిప్పుచుండనా
తరినను యెట్లు బోచెదవా • తండ్రిగజావన॥ప॥ 34

ఉ॥ శక్తికొలంది నీభజన • సల్పుడెగాని మరెట్టి కర్మలా
సక్తిగలుంగఁలేదు భవ • సన్నతపాదయుగాబ్జ పృథ్వినీ
భక్తికిఁ మించియున్నబహు • భాగ్యములేవికఁనెట్లులెనను
స్మక్తియొసంగిబోవుమికఁ • మూలముదెల్పితి॥ప॥ 35

ఉ॥ వాలికిఁ సూర్యపుత్రుఁడును • వారణరాజలగ్రాహమూర్తికిం
జాలకఁ నిన్ను వేడుకొనఁ • సాధుజనావనవాలి నక్రీముం
గోలనుగూర్చి వారిమది • కోర్కెలు దీర్చితి వల్లుగాఁగఁన
న్మాలుఁడు బాధజేయఁగని • ఖండన జేయుము॥ప॥ 36

ఉ॥ కుచ్చగసోమకాసురుఁడు • కోపరసంబున నాల్గువేదముల్
మృచ్చిలివార్ధిలోనఁయొకఁమూలనుడాగఁగఁ మచ్చరూపమై
జచ్చిపడంగగొట్టిశృతి • సంఘముదెచ్చియుబ్రహ్మకీచ్చితో
మెచ్చగఁనచ్చలోకములఁ • మేటివటంచును॥ప॥ 37

చి॥ సురగణ దైత్యరాశి మధు • సూదనవారిధి దర్వబూనిమం
దరగిరిఁ దెచ్చి గవ్వముగఁ • త్రాడుననంతునిజేసి దర్వసా
గరమునశైలమున్మనుగఁ • గాంచి బలంబునదానితెత్తగా
విరివగు కూర్మరూపమయి • వీపున నెత్తితొ॥ప॥ 38

చ॥ దనుజుడొకండుభూతలముఁతల్లడ మొందగఁజూట్టచుండగాఁ
సునిసితసాయకంబునకుఁజోడుగఁపోల్పడుదంష్ట్రతోడుతన్
ఘన వరహావతారమున ♦ కాంచన నేత్రునిద్రుంచినావుని
న్నని నెవరోపుఁ ముజ్జగము ♦ లందుమహాత్మక॥ప॥ 39

చ॥ చిరుతడుఁ నీదు భక్తులలో ♦ శేఖరుఁడౌ ప్లహాదుపై నిదు
శ్చరితుఁడు హేమకశ్యపుఁడు ♦ శాత్రువుఁడైనతఁభాధపెట్టగా
నరహరి గూపివైదనుజ ♦ నాధుని చించివధించితీవునీ
సరియగు శక్తి ధైర్యములఁ ♦ నాహసుతెవ్వలు॥ప॥ 40

చ॥ వడుగుని గూపివైధవళఁవస్త్రములున్బుడిచెంబుమాంజియున్
గొడుగునుచేత శాస్త్రములుఁగుజ్జస్వరూపముఁదాల్చి వెల్లిమూ
డడుగులభూమినివడుగఁ ♦ యాతఁడుయాననభూనభంబురెం
డడుగులు వైచి యాబలిని ♦ యంతముజేసిన॥ప॥ 41

చ॥ యిరువదియొక్కమారునృప ♦ తీశుశిరంబులఁదృంచిమెట్టులే
ర్పరచితొ స్వర్గసీమలకు ♦ భార్గవరాముఁడ కాత్తవీర్యుని
స్థురమునదృంచినావుభవ ♦ దూరనమస్కృతీనీకుఁనిన్ను నేఁ
మరువక భక్తిజేసెదను ♦ మానసమందున॥ప॥ 42

చ॥ కుశలముమీర తాపనుల ♦ కోర్కెలు దీర్చగఁజైత్ర్యరాశిని
యశనిసమాన బాణముల ♦ సంతముదేసియురావణాసురు
న్మౌళకమురీతిఁ జంపితివి ♦ మావనవజన్ముఁడవైననిన్మయో
దశరథరాజపుత్రీవర ♦ దాయక వేడెద॥ప॥ 43

ఉ॥ కంసుడునిన్నుదృంచుటకుఁ ♦ కతు వహించియశోదనందుల
న్హింసలుబెట్టగాఁగనిన ♦ హించగఁలేకహలాయుధుండవై

ధ్వంసము జేసినీవు తలి ♦ దండులబాధలు దీర్చినావుయో
కంసమురారి బోవుకని ♦ కారముతోనను॥ప॥ 44

ఉ॥ యిద్ధరలోన బాధమత ♦ మేర్పడినందునఁ లోకమెల్లఁసం
రుగ్ధముఁగల్గునంచుమదిఁ రూఢిదలంచియుఁదుర్మదాభులన్
రద్దుగఁజేసిపిమ్మటఁది ♦ రంబగు వైష్ణవ సేవ్యమిచ్చియా
బుద్ధమతంబు ఖండనకుఁ ♦ బుట్టితివీయిల॥ప॥ 45

ఉ॥ బాహుబలాధ్యదుర్జవి ♦ భంజన దైత్యగణంబు నెల్లఁస
మోహముఁజేసిదైవతనఁమూహమునందమృతంబుబంచియున్
మోహితులైనరాక్షసన ♦ మూహముఁలోబడునట్లుగాజగ
న్మోహినివైన సీమహిమఁ ♦ బోల్పగఁశఖ్యమ॥ప॥ 46

ఉ॥ తోయజముల్ భవన్నయన ♦ దోన్నతసంపద సందగోరిపా
నీయమునందపంబుగొని ♦ నేటికినున్న వికంధరంబునీ [తా
కాయముతోనమానమగుఁకాంతివహించగకొండబట్టె
జేయునుకంబుకంధరవి ♦ శేషముగోరుచు॥ప॥ 47

ఉ॥ అన్నమునీడుద్రావకనుఁకాత్యనుబాధలుబెట్టిలేశము
న్నిన్ను దలంచకున్నకడు ♦ నేవ్యవ్రతంబుపవాసమున్న నే
మున్నదిముక్తిమూఢులకుఁమోదముతోడుతనీపదాబ్జముత్
సన్నుతిఁజేయకున్నఁ నివి ♦ సల్పుటదేటికి॥ప॥ 48

ఉ॥ కాశికిఁ బోవలేదు కని ♦ కారముతోఁడుతఁదానధర్మముం
జేసినవాడగాను జప ♦ సేవనమంత్రముఁ నిష్ఠనీమమే
కాశివ్రతంబులేదునను ♦ గాచినఁమానినఁబొంకఁనిత్యముం
బాసుడనంచుఁ నిన్నుమదిఁ ♦ దల్చుట నిక్కము॥ప॥ 49

ఉ॥ ముచ్చటదీరఁభార్యధన ♦ పుత్రులనిస్తివిహంబుఁజూడగాఁ
పుచ్చినదైన వెంటనొక ♦ పోకరుదెంచదు పాపపుణ్యముల్
జచ్చినవానివెంటజని ♦ సాక్షముబల్కునుయాషణత్రయం
పిచ్చితనంబు లోకులకుఁ ♦ బెట్టితివక్కట॥ప॥ 50

ఉ॥ మక్కువఁపామరాళిమతి♦యాలియుఁకోశనగాయడొక్కలోఁ
జక్కినకీటకంబుతరి ♦ చిక్కులనొందుచుఁ జచ్చిపుట్టుచున్
యెక్కినకొమ్మగొట్టికొని♦ యెన్నియొబాధలనొందుగానిని
న్నక్కట యొక్కమారుమన ♦ మందుదలంచరు॥ప॥ 51

ఉ॥ కప్పనుపాముబట్టుకొని ♦ కంఠగతింబడఁ మ్రింగజూడగాఁ
నప్పుడు కప్పయీగలకుఁ ♦ నాలుకచాచినరీతిఁమానవుల్
ముప్పనజెందికాగలుఁగు ♦ మోసమెరుంగగఁలేక నెన్నియో
నొప్పులు బొందుగానినిను ♦ నోటస్మరించరు॥ప॥ 52

ఉ॥ మిక్కిలిభాగ్యభోగములుఁ ♦ మేడలుఁమిదైలుగోగణంబులుం
జక్కిని భార్యపుత్రులును ♦ సంగడివర్తులుఁ సర్వసంపదల్
తక్కిటఁదూచి చూచినను ♦ తక్కువ నీపదభక్తికన్ననీ
తక్కినవన్ని నిష్ఫలము ♦ తండ్రిసులార్చిత॥ప॥ 53

ఉ॥ భక్తియెసర్వరోగములఁ ♦ బాపి నుఖంబునుగల్గజేయునీ
భక్తియెపాపకర్మములఁ ♦ బారగదోలి తరింపజేయునీ
భక్తియెమూలకారణము ♦ బ్రహ్మనురేందులకై సరక్షణా
సక్తిని భక్తి మొక్కుదను ♦ సత్వరగైకొను॥ప॥ 54

చ॥ కరువలియగ్నినీవు యుద ♦ కంబులుఁనీవుసమస్తదిక్కులన్
గిరులచరాచరంబులను ♦ క్రిందను మీడట సంతరాశమే

మరుగులఁజూడనీపెయను , మానమదేటికిఁ నీపులేనిచోఁ
కరిమొరనాలకించి త్వరఁ , గాచితి పెట్టుల॥ప॥ 55

ఉ॥ పుల్లసరోజనాభ సుర , పూజితపాద జగత్రయంబునం
జల్లను పెన్నడాగుకొను , చందము నిండిననీస్వరూపమున్
పిల్లనుజూచిగుడ్డు భ్రమ , పెట్టిన కై వడిజూడబోవనా
వల్లగుటెట్లుదీనుడను , వారణరక్షణ॥ప॥ 56

ఉ॥ కోటిధనంబుఁ గల్గినను , కూటికదేహము నెంతపెంచినం
గాటికెనిష్ఫలంబుకల , కాలమునుండదు పాపజన్మము
న్నీటినిబుట్టు బుగ్గవలెఁ , నిత్యముగానిది దీనితోడనీ
బూటకమేలఁనాకు నిను , పూజలుచేసెద॥ప॥ 57

ఉ॥ తుంబుర నారదాదులకు , తుల్యుడనానిను తాళనృత్యగా
నంబులఁ మెప్పుజేయ కపి , నాథుడనాతగు బంటునిచ్చిన
ఖ్యంబొదవంగచేయుటక , గణ్యుడగానిక నెందుదీనుడన్
యంబుజనాభ నీపెగతి , పంచుఁ దలంచితి॥ప॥ 58

ఉ॥ ఖండితభక్తిచేసినిను , గన్గొనఁ కాంచన కశ్యపాఖ్యపు
త్రిండనుగానులేక విదు , రుండు కుచేలుడగానుగానునీ
చుండను సర్వకార్యములఁ , సూన్యపరాక్రమమైనశక్తిహీ
నుండనుమానవాధమున , నుంగరుణించుము॥ప॥ 59

చ॥ అరమరలేల బోచుటకు , యద్భునిగా నిరంతరంబునీ
చరణయుగంబుఁ వేడుకొన , జాలనసందియమేలబ్రోవుమా
కరివరుడాదిభక్తులను , గాంచితివంచుఁ జగత్రయంబునన్
విరుదమదేల భక్తులయ , భీష్టము లీయక॥ప॥ 60

చ॥ నిరతముఁ నిన్ను వేడుటకుఁ , నిష్ఠవహించినవాడగాననీ
పరమపవిత్రహృదయము , పట్టిభజించెడు నాదునాలుక
దురితము లాడనీయకుము , దుర్జనసంగడిఁ గూడనీకనీ
మరుగుననుంచి బోవునను , మారుపచించక॥ప॥ 61

చ॥ అవనినీక దామృతము , సందుమహాశ్మయములాలకించునా
చెవులకుఁ దుర్జనావళలు , శేసెడితూల ప్రసంగవాక్యముల్
గవియఁగఁజొచ్చిసంగనియుఁగ్రక్తునఁవానినణించిబోవుమో
భవహర శౌరికేశవశు , భాంగదయానిధి॥ప॥ 62

ఉ॥ కాయసమానరూపనిను , గన్గొను నాకనుదోయినెప్పుడు
న్నేనుమునప్పనీయకుమునీచులుఁకొండెలుఁనిందులన్యదు
ర్యామినులాది సంచయము , పర్వములం బడనీకుమోపరం
ధామపరాత్పరావిపుల , దానవభంజన॥ప॥ 63

ఉ॥ దీనపరాయణా విపుల , దీక్షను నిన్నునుతించు సామదీన్
పూనికనుండనీయకఁగి , పుల్లదమచ్చరలోభమోహమున్
మానసమందునిన్నిడక , మాయలుజేయునువానిదృఢించిను
జ్ఞానమునిచ్చిబోవుము , గజాననశ్రీవర॥ప॥ 64

ఉ॥ పక్షికులేంద్ర వాహవర , పన్నగశాయి మురారికేశవా
యక్షసురాది సన్నతప , దాంబుజ యభిశరీరకృత
ద్రాక్షసవంశనాశనవి , రాజత కీర్తికలాపనాకప్ర
త్యక్షతికలోకదైవతపు , తండ్రిఖరాంశక॥ప॥ 65

ఉ॥ సంగరభీమ భీమబల , సన్నత మ్మాని విలోలలోలహృ
న్మంగళ దేవతాపహిత , మాని తమాపకలాపదీపనీ

యాంగసుధీర ధీరజన , తాపన దైత్యవిరామరామయో
రంగ సుగంధ గంధగజ , రక్షకబోవుము॥ప॥ 66

ఉ॥ వారిజగర్భసూత్రయగు ॥ వానికిమాతయుఁ దానియత్తకుం
గూరిమిగల్గు సోదరుని ॥ కోరిధరించిన వానిచేతఁగా
కారముడుల్లువానిజన ॥ కావిననామొర విస్తరించెడన్
ధీరునిజేసి బోవుననుఁ ॥ దీక్ష వహించియు॥ప॥ 67

ఉ॥ పన్నగశాయి పూతనవి ॥ భంజనయభ్రశరీరదీనయా
పన్నశరణ్యసాధుజన ॥ పాలనశీల దయాలవాలయో
పన్నగ శత్రువాహమృదు ॥ భాషిత భవ్యసుకీర్తినిర్జితా
బ్జ్యోన్నతచందికావితతి ॥ భూషితమాపతి॥ప॥ 68

ఉ॥ విన్నవమయ్య నీకుఁ రణ ॥ వీర ననుందయ బ్రోవకున్న నే
తెన్నును గానరాదఖిల ॥ దేవగణంబుల కేగిజూడనీ
కన్ననుదైవమేడినను ॥ గావుముగావుముగావుమయ్యయో
వెన్నుడనీకు డండములు ॥ వేలుయొనర్చెడ॥ప॥ 69

ఉ॥ వెట్టిగనిన్ను బాడుచును ॥ వేడుకతోడుతఁ నిన్నుగొల్తునీ
కట్టిస్వరూపమెప్పటికొ ॥ గాంచెదనోయనువాంఛతోడనా
బొట్టయునిండ నిన్నఖిల ॥ పూజలుజేయుచునీకథామృతం
జాత్రెద జాట్టుమంచుఁ దయజూడుము నన్నిక॥ప॥ 70

ఉ॥ తప్పకనిన్ను వేడెదను ॥ తప్పి చరించిన వేళనాపయిం
దప్పువహింతువేమొఘన ॥ తాపసివర్తినిఁగానటంచుముం
జెప్పుచు వేడుకొంటిగద ॥ సేవలుఁ జేసినఁ జేయకున్న నే
చొప్పుననైన బోచిదయఁ ॥ జూడుము నన్నిక॥ప॥ 71

చ॥ జననమునొందిఁ పిమ్మటను ! జ్ఞప్తినిసీపదభక్తిజేయుచేఁ
చనువుననిన్ను నేను పురు ! పంబులుఁ బ్రసాదించేయక
తనయునిబ్రోచుతొండ్రెగతిఁ తాలిమి నొందియుఁ బ్రోవుమయ్యనా
వినుతులనంగ నెంతపుధి ! వీధరవాహక॥ప॥ 72

చ॥ విదురుఁడదెంతవేడెను వి ! భీషణుఁడేమితించెఁ బ్రదాపతీ
హృదయమునందుసన్నతులు ! హెచ్చుగజేసెనదీనులంచుబల్
సదయుఁడవై కృపామతిని ! సాకివరంబులొసంగుగాకఁవే
విధములఁపూజలేలఁ నొక ! వీసముజేయవు॥ప॥ 73

ఉ॥ మంచిఫలంబులంది యభి ! మానముతోఁ శబరింగణించిర
క్షించితి వడ్కులందియుఁ కుచేలునిఁబ్రోచితి వట్లుగాఁగఁనే
లంచములిచ్చివేడ సిరి ! లావరిగానునిరంతరంబుఁ పూ
జించెడఁనిన్ను వేడుకొని ! సేవలుజేయుచు॥ప॥ 74

చ॥ కరుకగునాకురాయిగొనికమ్మరిలోహములందుఁపూనికన్
చరచరఁరాయగాఁనరుగు ! చాడ్పునసీపదభక్తిచేయుచున్
హరిహరియంచునిన్ను గొనియాడినమానసమందుపాపముల్
తరిగి నశించిపోవుఁ రణ ! ధైర్యబలోన్నత॥ప॥ 75

ఉ॥ శిష్టజనావనావినుము ! చేసినపాపము చెప్పకొన్నచోఁ
దుష్టులనైనబ్రోచెదవు ! దోసమునెంచక నున్నయట్లుగాఁ
కష్టసుఖంబుఁనావలన ! గల్గిన పాపము జెప్పకొంటిని
యిష్టమదెల్లు బ్రోచినను ! యివెగఁగింకను॥ప॥ 76

ఉ॥ సామజరక్ష సీమధుర ! సంబగు నామము శ్రీలొసంగునీ
నామమె సర్వసంపదలుఁ ! నాకపురీనిలయంబుఁ గాననీ

నామమె పాపనాశనముఁ | నామమెసర్వరుజాహరంబుఁ
నామముగొల్పు మానవుల | నామముగొల్చెదఁ॥ప॥ 77

ఉ॥ తాపసిరక్ష నీభజన | తప్పకఁ జేసెడివారి డెందముల్
మాపులనంధకారయుత | ఒంధురమైన గృహంబులోపలన్
దీపిక నెత్తినన్విపుల | దీధితి నొందినరీతిఁ మానవుల్
పాపభయంబు లందొరిగి | పావనులొదురు॥ప॥ 78

ఉ॥ ప్రాకటమైన దీపమిడి | ప్రాభవమొప్పు వెలుంగుఁజేసినం
జీకటి దానిక్రిందటనె | జేరివసించును యట్లుగాఁగనే
లోకులుప్రాధతై నమరి | లోభములుండకఁపోవునిత్యము
న్నీకును దక్క దేవతము | నీందుల్గై నను॥ప॥ 79

ఉ॥ మందమతుండ నేతెలివి | మాలినవానినిచంచలాత్ముడ౯
యెందుకుఁసాటిగాని బల | హీననరుండనుయీజగంబులో
నందరికన్నఁ నేనతి య | నాధునిగావునఁ గావుమయ్యవే
వండలు వందనంబులను | భక్తినిచేసెద॥ప॥ 80

ఉ॥ కామముచేతఁ గోపికలఁ | కక్షవహించుటచేతఁ కంసుని౯
ప్రేమముచేతఁ మౌనలనుఁ | భేదముచేఁశిశుపాలంతభూ
స్వాముల నేలినావు నను | సాధుజనావన బోవవేమయో
కోమల ఫలదేహనిను | కోరిభజించిన॥ప॥ 81

చ॥ నగధరపక్షపాతమయ | నాదరణామురిపెంబనాపయి౯
పగటిమలేకఁపూర్వకృత | పాపమఁదెల్పుగదయ్యనాపయి
న్వేగటుగఁ జూడనేమిపని | వేడుచుఁనీపదభక్తిసంయుతం
బగుననుబోవవేమిటికి | భారమపావన॥ప॥ 82

ఉ॥ నవ్వరయా త్రిలోకజన ! నాయకులెల్లరుఁ నివ్వరంబునా
కివ్వనిపక్షమందు నుతి ! యింతర నీకుయ వేద్య ధర్మముల్
యెవ్వయుఁ లేవుగానఁవర! మియుముగాదననిన్ను కాలదల్
నివ్వను జమ్ముమీద నను ! నిష్టరమాడినఁ॥ప॥ 83

చ॥ పగగొనియిట్లు నాపయిని ! పంతుములాడెదవేమిపోనిలే
నగధగుఁడిట్లుగాఁ గనుయ ! నాదరణంబొనరించెనంచునే
తగవులనై న బెట్టికడు ! దండి వరంబుల నంది సేవకుం
డగుదునుగాని నివ్వదల ! నయ్యరమావర॥ప॥ 84

ఉ॥ బత్తునిగానటంచు పర ! భావమనీవర భక్తకోటిలో
మొత్తము గూడగాఁదగని ! మూర్ఖుఁడనంచునలేకపోతెనీ
మత్తుతనంబుజూపుకొని ! మారువచించక నన్నుఁజూడఁక
న్నెత్తవ నేనుజేయు పెను ! నేరములేమిటి॥ప॥ 85

ఉ॥ ప్రాణము నొచ్చినట్లునిను ! ప్రార్థనజేసినఁచల్క వేమయా
న్యూనమయూరకుండుట వి ! నోదమలేకను నీమనంబుపా
పాణపుగట్టిమైకరుగఁ ! జాలదయేమని వన్నవింతునే
షూణతలేదునన్ను దయఁ ! జూడుమునీవికఁ॥ప॥ 86

ఉ॥ వెన్ననుదొంగిలించుకొని ! వేద్యముగాకఁచరించయూరిలోఁ
గన్నియలెల్ల నిన్నెఱులఁ ! కైకొనిబట్టిరొయట్లుగాఁగఁచే
నెన్నటికై ననిన్నుభజియించుమహాత్వమునెయ్యిపాయమో
బన్నియు నీపదద్వయముఁ ! బట్టకమానను॥ప॥ 87

ఉ॥ కోరికుచేల ముఖ్యులనుఁ ! గొబ్బునబోచితివట్లదుండగాఁ
కూరిచరిత్రుఁ దైవత వి ! రోధిని తమ్మునిబోచినేనుయే

నేరము జేసితింబలుకఁ | నేరపుదెల్పుము నన్నుబోచుటే
భారమనీకు యీభవిని | పాపభయంకర॥ప॥ 88

చ॥ భయహరపాపనాశనుడ | వంచునుభక్తులయందుసద్దయా
మయుడవటంచువేడిబ్రతి | మాలితిఁగానికఁనన్నుబోలిని
ర్దయుడవుకర్మమండవున | ధర్మమనస్కుడవైతె నిన్నునే
దయగనుమాయటంచు | మదిఁ | దల్చుటదేటికి॥ప॥ 89

ఉ॥ వారిజనాభ ద్రావతికిఁ | వల్వలొసంగియుఁబోచినావువే
మారుప్రియంబుచేఁ రవికు | మారునిపట్టము గట్టినావునే
కోరిభజించి సందులకుఁ | కూలియునైనను ముట్టజెప్పవీ
తీరునఁ ధర్మమయ్య నను | త్రిప్పలఁబెట్టుట॥ప॥ 90

ఉ॥ ప్రీతిగఁ నాబరాతమును | ప్రేమనొసంగుమదేమిటన్ననా
తాతలుఁ తండ్రిలెల్లరును | తాపనవర్తనులై చరించినీ
దూతలెయ్యెరిగానఁ నను | దూరముజేయకఁ నీకచీరిబం
టోతునిగాఁగఁజేసుకొని | రూఢిగ నేలుము॥ప॥ 91

ఉ॥ చేతినివెన్నబట్టుకొని | చిచ్చు నమర్చుట నేర్పులేమిచే
నేతికి దిగ్గుచుండిగన నేరకఁ మూఢులుఁ నీచులల్పులుల్
యాతురతం జరించెదర | యానినుగానకఁ సర్వదానసం
దాతవునీవయుండవర | దాకొడవేటికి॥ప॥ 92

ఉ॥ నీడలు వెంబడించుగతిఁ | నేరకఁ జేరిన పాపకర్మమూల్
తోడనె వచ్చుగాని యెటుద్రోచినఁబోవున పోవుడెట్లనన్
వేడుకతోడఁ నిన్నదిని | వేడినుతించెడి వారలెల్లరుం
గీడుఁ దొలంగి యీభవిని | కీర్తివహింతుకు॥ప॥ 93

ఉ॥ కోటిధనంబు నిమ్మనుచుఁ | గోగుటలేదు మరేమిటైననుం
బాటిదలంచఁ నీకెరుక | పారనిదేదిక నెన్నియుంజగ
న్నాటక బొమ్మలాటలివి | నమ్మదునామదీసివునాకుఁమో
మాటము జూపఁచాలు నభి | మానము జూపుచు॥ప॥ 94

చ॥ పరుషము బల్కినాడనని | పంతము బూనకుమెంతవేడినం
గరుగదు నీమనంబనుచుఁ | కారణమేమని కంటగించియీ
తరిని భజింపసాగితిని | తప్పనియెంతవ కన్నతండ్రినీ
వెరుగనిదేది సర్వజగ | వేద్యుడవోహరి॥ప॥ 95

ఉ॥ ఒప్పులకుప్ప నాపలన | నుజ్వలదోషములొప్పియుండినక
చప్పనినీరుఁ పాలునొక | సంగడిగూర్చగఁ నామరాళమా
చొప్పునెరింగినీరెటులఁ | చుక్కయుబీల్చకఁపాలుద్రావుఁనా
తప్పులనల్లెగైకొనకఁ | ధన్యునిజేయుము॥ప॥ 96

ఉ॥ రూపమునందుమనస్కథుని | రూఢిగఁదానమునందుకర్మనిన్
దీపిత తేజమందురవిఁ | దివ్యసుభోగములందు యింద్రునిక
లోవుగఁ జేసుకొంటివికఁ | లోనగునెల్లరునీకుక్రిందుయే
లోపమునీకుఁ సర్వజను | లుంగొనియాడగఁ॥ప॥ 97

చ॥ కనికరమొందియైననధి | కలబగుప్రేమదలంచియైనననున్
వినయవిధేయుడంచుకడు | వేడుకతోడుతఁ నైననన్నయే
చనువునైన బోతువని | సందియముంచకఁనమ్మినీకుఁనా
తనువునుదారబోసితిని | తండ్రియనాథుడఁ॥ప॥ 98

ఉ॥ కూరిమితోడఁ కానపులి | కూసలు సంచరలాడు చుండికా
ల్లారియుఁ బోనులోబడిన | చాడ్చుననీ పదభక్తిజేయుచే

సారసనాభ నీమృదుర ! సంబగు నామమునాడు నాలుక
జేరెనికెందు బోయెదవు ! జెప్పముశ్రీహరి॥ప॥ 98

ఉ॥ దిక్కునులేదటంచుకడు ! దీనమతిన్మక్కిలించి హస్తముల్
చెక్కినరాళ్లకెల్ల నుతి ! జేయుటదేటికి నిండంచుచున్
మొక్కిననీకు మొక్కవలెఁము క్తియొసంగిననీవెయివావలెం
దక్కినవారునీవలెను ! దర్పితులెవ్వరు॥ప॥ 100

ఉ॥ పండితులెవ్వరీశతక ! పత్యములంగని దీనిలోన బా
గుండనిప్రాసలుంగణము ! లుండినఁ దిద్దదయారసంబుజూ
పుండనిదెల్పుమయ్యకలి ! పుంగవునైషడశాస్త్రవేదయు
క్తుండనుగాను భక్త ! జన కుంజరసన్నత॥ప॥ 101

ఉ॥ నందకుమార మారమణి ! నాయకనాయక పూర్వదేవతా
బృందవిదూర దూరభవ ! భీకర భీకర శత్రుభీమసం
క్రందన దేవదేవదర ! కంధర కంధర నీలగాత్రగో
వింద ముకుండఛందగుణ ! విస్ఫుట విస్ఫుట॥ప॥ 102

చ॥ సతమనిగాదుభాగ్యములుచాలకఁగాదుమహాత్మభూమితో
బ్రతుకఁదలంచికాదుకడుఁభ్రాంతులఁజిక్కుటఁలేదునాదుసం
చితములఁబారదోలికడుఁశీఘ్రముగాఁదయమోక్షదాయకా
మితములొసంగు తక్కినవి ! మిధ్యలు సర్వము॥ప॥ 103

చ॥ అనవరతంబు నీమహిమ ! లాత్మదలంచి నుతించిపద్మలో
చనశతకంబు పద్యములు ! సంతతముంబలియించి వాసిన
న్వినినవివేకము న్విరతిఁ ! విశ్రుతభాగ్యములొండజేసియా
మనుజులనెల్ల నీవు మతి ! మంతలుజేతువు॥ప॥ 104

ఉ॥ మంగళమయ్య సీకిదిర ! మావరయాశ్రిత రక్షదీక్షకా
 మంగళమయ్యసీకు వర ! మాని సురార్చితపాదపంకజా
 మంగళమయ్య నందసుకు ! మారసహస్రవిభాకరప్రభా
 మంగళమయ్య సీకు శుభ ! మంగళమోహరి॥ప॥ 105

శ్రీలక్ష్మీనారదాండ జానంతసమేత, శ్రీసత్యన్నారాయణ
 వరబ్రహ్మ పదారవింద ధ్యానసంపాప్తకవితామాధురీ
 ధురీణుండును, వీణాగాన స్రవంసకుండును, ధమరశింగి,
 నామాంక విశ్వబ్రాహ్మణకులోద్భవ గురు లింగా
 చార్యప్రపాతుండును, తద్గర్భాభి జనాబ్ధి సంజని
 తేందు బుచ్చి లింగాచార్య ప్రపాతుండును
 అమ్మనామాఖ్యాంబ సత్పుత్రుండును
 సుబ్బారావాచార్యానుజన్మండును
 యగు గురాచార్యకవి విరచితం
 బగు పద్మలోచన మకు
 టాంచిత చంపకోత్పల
 పద్య శతపంచక
 సతకము.
 సంపూర్ణము.

